

SEZ, விவசாய நிலங்களைக் கையகப்படுத்துதல், தண்ணீர், விவசாயிகள் தற்கொலை... போன்ற பல பிரச்சனைகளை நம் நாடு தினம்தினம் சந்தித்துவருகிறது.

(1) ஒரு தனி மனிதன் உட்கொள்ளவண்பிய உணவில் பெரும்பகுதி, அரிசி, கோதுமை, கம்பு, கழேவரகு போன்ற உணவு தானியமாக உள்ளது. அத்துடன் சமச்சீரான சத்துக்காக பருப்பு, பால், காய்கறிகள், பழங்கள், இறச்சி, மீன், முட்டை போன்ற பிறவும் சேர்க்கப்படவண்பும். ஓர் ஆண்டுக்கு சராசரியாக உணவு தானியமாகவோ ஒரு மனிதன் உண்ணவண்பியது 200 கிலோ என்கிறார்கள். சில நிபுணர்கள் இதற்கும் மலே இரக்கவண்பும் என்றும் சொல்கிறார்கள். இப்பொழுத்கு 200 கிலோ என்றே வதைத்துக்கொள்வோம்.

ஓர் ஆண்டுக்கு, ஒரு மனிதனுக்குத் தேவையான குறைந்தது 200 கிலோ உணவு தானியங்கள்.

(2) இந்தியாவின் மக்கள்தொகை 108 கோடியைத் தாண்டிவிட்டது. மலே அடிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. இப்படியே 2050-ல், இந்திய மக்கள்தொகை 160 கோடியைத் தாண்டும் என்றும் அதற்குப்பிறகு மீண்டும் கீழே இறங்கும் என்றும் சொல்கிறார்கள்!

இப்பொழுதுள்ள நிலையிலயே இந்தியாவுக்குத் தேவையான உணவு தானியங்கள், ஆண்டுக்கு $108 * 200$ கோடி கிலோ = 216 மில்லியன் மெட்ரிக் டன்.

இந்த உணவு தானியம் எனப் பது கட்சியில் மனிதர்கள் உட்கொள்ள வணைபியது. விளசைச்சலிலிருந்து 10 முதல் 15 சதவிகிதம் தானியம் வீணாகிப்போகும் என்று விவசாய நிபுணர்கள் கணிக்கிறார்கள். சமீபத்து வகைகும் போது எலி தின்பதிலிருந்து, பூழுத்துப்போவதிலிருந்து, வழியில் கொட்டி நாசமாகிப்போவதிலிருந்து, தண்ணீர், தீ ஆகியவற்றால் அழிந்துபோவது என்று பல பிரச்சனைகள். இந்த சதவிகிதத்தைக் குறைக்க முடியும். ஆனாலும் குறைந்தது 10% உணவு தானியம் வீணாகும் என்று வரைப்போம்.

இப்பொழுது, ஆடா, மாடா, பன்றி போன்ற வளர்ப்பு மிருகங்கள் தின்பதற்குத் தவையான தானியங்களையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வோம்! அப்படிப் பார்த்தால் நமக்குத் தவையான விளசைச்சல் இப்பொழுத்கைக்கு, குறைந்தபட்சம் 250-270 மெட்ரிக் டன்கள்.

இப்படியான விளசைச்சல் இருந்தாலும்கூட கட்சி 25% மக்களுக்கு உணவு முழுமையாகச் சில்ல அரசு இலவசங்களையும் மானியங்களையும் அளிக்க வணைடும்.

(3) சரி, இந்தியாவில் கடந்த சில வருடங்களில் விளசைச்சல் எப்படி உள்ளது? இந்தத் தகவல் இந்திய அரசின் விவசாய அமைச்சகத்தின் இணையத்தளத்திலிருந்து எடுத்துப் படமாக வரையப்பட்டது. இங்கு தானியம் எனப் பது அரிசி, கோதுமை, கம்பு, கழை வரகம், சோளம், பார்லி, தினை, பருப்புகள் (துவரை, கடலை) ஆகிய அனத்தையும் சேர்த்தது!

கடந்த 6-7 ஆண்டுகளில் விளசைச்சல் 200 மில்லியன் டன்களைச் சுற்றியே ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கிறது. 1990-ல் 170 மில்லியன் டன் என்று இருந்துள்ளது. ஆனால்

Written by

Wednesday, 09 July 2008 13:25 -

'பசுமையைப் புரட்சி' என்று சொல்லப்பட்ட 1970-களிலும் இந்தியாவின் தானிய உற்பத்தி 170 மில்லியன் டன்களாகவே இருந்தது.

இன்றைய நிலையில் இந்தியாவின் உணவு உற்பத்தி இந்தியர்களின் தேவையைவிடக் குறைவாகவே உள்ளது.

(4) குறைந்தபட்சக் கொள்முதல் விலை

இந்திய விவசாயம் இப்பொழுது கடும் நெருக்கடியைச் சந்தித்துவருகிறது. விவசாயத்தில் வளர்ச்சி வகை குறைவாக உள்ளது. ரசாயன உரங்களை மிக அதிகமாகப் பயன்படுத்தியதாலும் தண்ணீர் பற்றாக்குறையாலும் மண் மாசுபட்டு விளைச்சல் வகைவாகக் குறைந்துள்ளது. பல விவசாயிகள் உணவுப் பயிர்களையிட்டுத் துணைப் பயிர்களுக்கு மாறியுள்ளனர்.

பணப்பயிரிலும் பருத்தியில் பிரச்னை. பருத்தியைத் தாக்கும் புழு ஒன்றைத் தடுக்க, மான்சாந்தோ நிறுவனம், மரபணு மாற்றிய பருத்தி விதையை அறிமுகம் செய்தது. அந்தப் பருத்தியை வாங்கி நட்பல சிறு விவசாயிகள் (ஆந்திரா, மஹாராஷ்டிரா - முக்கியமாக விதர்பா பகுதி), சரியான தண்ணீர் கிடைக்காத காரணத்தாலும் எதிர்பாராத வகையில் பருத்தி சரியாக விளையாததாலும் தற்காலகைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். இந்தப் பருத்தியும் பச்சிகளைத் தடுத்து நிறுத்துவதில்லை என்று பல ஏழை விவசாயிகள் சொல்கின்றனர். ஆனால் தண்ணீர் அதிகமாகக் கிடைக்கும் இடங்களில் இந்தப் பருத்தி அதிக உற்பத்தியைத் தருகிறது என்று பணக்கார விவசாயிகள் சொல்கிறார்கள்.

மொத்தத்தில் விதர்பா பகுதியில் பல நூறு ஏழை பருத்தி விவசாயிகள் கடன் தொல்லை தாங்கமுடியாமல் தற்கொலை செய்துகொண்டுள்ளனர். இந்த விவசாயிகள் அனைவரும் பருத்திக்கு முன்னர் உணவு தானியங்களைப் பயிர் செய்து வந்தவர்கள் என்பது முக்கியமானது.

உணவுப் பயிர்களுக்கு அரசு கொடுக்கும் கொள்முதல் விலை மிகவும் குறைவானது. வளர்ச்சிபெற்ற நாடுகளில் பயிரை விளைவிக் காமல் இருக்க (அதன் மூலம் பொதுச்சந்தையில் உணவு தானியத்தின் விலை அதிக விளைச்சலால் அதளபாதாளத்துக்கு வீழ்ந்துவிடாமல் இருக்க) கிடகைக்கும் மானியம் எக்கச்சக்கம். ஆனால் இந்தியாவில் அரசு கொடுக்கும் மானியம் ரசாயன உரங்கள் வாங்குவதற்கு மட்டுமே. சில மாநிலங்கள் இலவச மின்சாரம் அளிக்கிறது.

ரசாயன உர மானியம், இலவச மின்சாரம் ஆகியவற்றுக்குப் பதிலாக அதிகக் கொள்முதல் விலையை அரசு கொடுத்துத் தாலே போதுமானது. இதன் மூலம் **subsistence farming** என்ற நிலை வகைவாக மாற வாய்ப்புகள் உள்ளது. ஓர் உதாரணத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். இப்பொழுது அரசு நிர்ணயித்திருக்கும் விலை கபோதுமகைக்கு ஒரு குவிண்டாலுக்கு (100 கிலோவுக்கு) ரூ. 850. 2001-ல் இதுவே ரூ. 610 ஆக இருந்தது. (நெல்லுக்கு இதவிடக் குறைவானது!). சனெற ஆண்டு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 750 தான் இருந்தது. ஆனால் விவசாயிகள் தனியார் நிறுவனங்களுக்கு விற்கும் போது நிறைய வருமானம் பெற்றனர். இப்பொழுதுகூட வ்ளெிச் சந்தையில் ரூ. 1000 முதல் ரூ. 1400 வரை குவிண்டாலுக்குக் கிடகைகிறது!

Written by

Wednesday, 09 July 2008 13:25 -

இந்தக் குறைந்தபட்சக் கொள்முதல் விலையை தடாலடியாக 50% ஏற்றுகிறது (ரூ. 1150) என்று வதைத்துக்கொள்ளுங்கள். மொத்த கோதுமை விளைச்சல் சூமார் 75 மில்லியன் டன்கள். அரசு இதிலிருந்து சூமார் 15 மில்லியன் டன்களைக் கொள்முதல் செய்ய முடிவெடுத்துள்ளது.

அப்படியானால் அரசு அதிகமாகச் செய்யும் சலவா = ரூ. 4,500 கோடி

இதேபோல நிலக் கொள்முதலுக்கும் 50% விலையை நேரடியாக உயர்த்தலாம். அரசுகள் செய்யும் வீண் சலவையைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால் மறைக்கொண்டு ரூ. 10,000 கோடி என்பது ஒன்றுமே கிடையாது.

விவசாயிகளுக்கு அதிகமாகப் பணம் கொடுப்பதால் மின்சாரத்துக்கான மானியத்தை நிறுத்தலாம். வளிச் சந்தை விலையும் அதிகமாகும்.

இதனால் ரஷேன் கடையில் பொருள் வாங்குபவர்கள் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். அவர்களுக்கு ரூ. 2 அல்லது 3 ஓர் கிலோ என்று தானியங்களை விற்கலாம். அதே சமயம் விவசாயிகளுக்கும் ஊக்கத்தொகை கிடைக்கும். தானியங்களைப் பயிர் செய்வது உபயோகமானது, அதிக வருமானம் தரக்கூடியது என்று பல விவசாயிகளும் பணப்பயிர்களை விட்டுவிட்டு மீண்டும் தானிய உற்பத்திக்கு வருவார்கள்.

(5) ஆர்கானிக் ஃபார்மிங் - இயற்கை விவசாயம்

இந்தியாவின் 1970களின் பசுமையைப் புரட்சிக்கு மக்சிகோவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட ஓட்டுரக விதைகள், ரசாயன உரம், எக்ச்சக்சகமான தண்ணீர் ஆகியவை காரணமாகக் காட்டப்பட்டன. இவை உணவு வளர்ச்சியை அதிகப்படுத்துத்தினாலும் இப்பொழுது கடும் நெருக்கடிக்கு விவசாயிகளையும் பொதுமக்களையும் ஆளக்கியிருக்கின்றன. தண்ணீர் வளங்கள் குறைவு. ரசாயன உரம் மண்ணைப் பாழ்படுத்துத்திவிட்டது. பிச்சிமருந்துகளால் நிகெட்ட பிச்சிகள் வளர்ந்து பயிர்களை அழிக்கின்றன. அதனால் அரசு ஆதரவு ஏதுமின்றி பல விவசாயிகள் ஆர்கானிக் ஃபார்மிங் - இயற்கை வளோண்மம் என்ற பாரம்பரிய வளோன்முறைக்குத் திரும்பத் தொடங்கியுள்ளனர்.

ரசாயன உரங்கள் கச்சா எண்ணெய் மற்றும் இயற்கை எரிவாயுவின் உபபொருள்களைக் கொண்டு தயாரிக்கப்படுகின்றன. அதனால் எக்ச்சக்சகமாக விலையேறியுள்ளன. மலும் இதன் நச்சுத்தன்மை உலகில் அனைவரும் அறிந்ததே. ரசாயன உரங்களையும் பிச்சிக்கொல்லிகளையும் ஓரேயேடியாக ஒழிக்கமுடியுமா என்று தெரியவில்லை. ஆனால் நான் பச்சிய சில விவசாய வல்லுனர்கள் 'முடியும்' என்கிறார்கள். ரசாயன உரங்கள், பிச்சிக்கொல்லிகள் இல்லாமலேயே, பாரம்பரிய முறைப்படியான விவசாயம் மலமாக விளைபொருள்களை அதிகமாக முடியும் - **sustained farming is possible** என்கிறார்கள்.

அப்படியானால் நாம் அதை நோக்கித்தான் போகவேண்டும்.

இதன்மலம் விவசாயிகள் செய்யும் சிலவா குறைவாக இருக்கும். அதனால் அவர்கள் கையில் தங்கும் பணம் அதிகமாக இருக்கும்.

(6) நிலச் சீர்திருத்தம்

நிலச் சீர்திருத்தம் என்றாலே அதிகம் இருப்பவர்களிடமிருந்து பிரித்து துண்டு துண்டாக கி ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கவண்டும் என்ற எண்ணம் மலேலோங்கி இருக்கிறது. ஆனால் துண்டு துண்டான நிலங்களின் வரப்புகளுக்கு என்று போகும் இடம் அதிகம். ஒவ்வொருவருக்கும் பாசன வசதி செய்து தரவண்டிய நிலமை. ஆளாளுக்கு ஆழ்குழாய்க் கிணறுகள் (இது மிக மோசமாகத் தண்ணீர் ஆதாரத்தைப் பாதிக்கும் என்று இப்பொழுது மக்கள் அறிந்துள்ளனர் என்றபோதிலும்...) தோண்டவண்டும்.

இதற்குப்பதில் கட்டிட்டுறவா முறையைக் கொண்டுவராதல் அவசியம். பெரு நிலக்கிழார்கள்மிருந்து நிலங்களை அரசு திரும்பிப் பெறுதல் அவசியம். ஆனால் அவ்வாறு பெற்ற நிலத்தை ஆளாக்கு 2 ஏக்கர் என்று துண்டாகித் தராமல் 20-30 ஏக்கர்களாகவே வதைத்திருந்து 10 குடும்பங்களாக்கு என்று சரேத்துத் தரவண்டும். அந்தப் பத்து குடும்பங்களும் சரேந்தே விளைவிப்பத்தை மறே கொள்ளவண்டும் என்று செய்யவண்டும். நிலத்தை அரசே வதைத்துக் கொண்டு, உழுவதற்கான முழு உரிமையையும் அதிலிருந்து கிடக்கவும் விளைச்சலை முழுமையாக அனுப்பவிக் கும் உரிமையையும் மக்களுக்குக் கொடுக்கவண்டும். அந்த நிலத்தை வறோ யாருக்கும் விற்கும் உரிமை அதில் உழுவவர்களுக்கு இருக்கக் கூடாது. அவர்கள் அந்த நிலத்தில் உழும், அனுப்பவிக் கும் உரிமையை பிறாருக்கு மாற்றி எழுதித் தருமாறு (ஒரு விலையைப் பெற்றுக் கொண்டு) வண்டும்மானால் கொடுக்கலாம். இதன் மூலம் நிலம் துண்டு துண்டாகாமல் தடுக்கலாம்.

(இது பாதிதாக நிலம் துண்டாகப் படுவததைத் தடுக்கவே. பழைய, துண்டாகிய சிறு நிலங்களை ஏதாவது வழியில் சரேத்து - economies of scale - கொண்டுவரவண்டும்.)

இதன் மூலம் விளைச்சலைப் பெருக்கலாம் என்று நினக்கிறனே. ஆனால் மக்களுக்கு இடையையான உறவுகள், சண்டைகள், சச்சரவுகள், அவற்றைத் தீர்க்கும் முறைகள்,

Written by

Wednesday, 09 July 2008 13:25 -

விளசைச்சல் குறவைக இருக்கும்போது எவ்வாறு அதைப் பகிர்ந்துகொள்வது போன்ற பல விஷயங்கள் பிரச்சனையைக் குறியதாக இருக்கும். இதனை எவ்வாறு எதிர்கொள்வது என்று நான் யோசிக்கவில்லை.

(7) தண்ணீர்

இந்தியாவில் இருக்கும் நீர்வளங்களைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பு மத்திய, மாநில அரசுகளுக்கு உள்ளது. இந்த நீர்வளங்களை விவசாயம், குடிநீர் மற்றும் வீட்டுத் தவேகைகள், மின் உற்பத்தி ஆகியவற்றுக்குப் பயன்படுத்துவது அரசின் கடமை. தொடக்கத்தில் மின் உற்பத்திக்காகவும் பாசனத்துக்காகவும் பெரும் அணைகள் கட்டப்பட்டன. பெரும் அணைகள் நல்லதா கட்டதா என்ற விவாதம் தொடர்கிறது. நதிகள் திசை திருப்பப்பட்டன. இதனால் நீர்வளம் இல்லாத பகுதிகளுக்கு நீர் சேன்றாலும் நாளடைவில் ஒவ்வொரு பகுதி மக்களும் அதிகமாக நீர் எதிர்பார்க்க, மாநிலங்களுக்கிடையே, ஒரே மாநிலத்தில் பலவற்று மாவட்டங்களுக்கிடையே என்று பிரச்சனை நிலவுகிறது.

தண்ணீர் ரையாரும் கவனமாகச் சிலவழிக் காததால் இன்று விவசாயம், குடிநீர் தவேகை என்று அனைத்தும் கடுமையான தொல்லையைக் ஆளகியுள்ளது. நீர் இலவசமாகக் கிடைக்கிறது என்பதால் வீணாகப் படுகிறது. ஆனால் நீருக்குக் காசு என்றால் இது உலக வங்கியின் நரித்திட்டம் என்று திட்ட நாலாயிரம் பரே வருகிறார்கள். எது இலவசமாகக் கொடுக்கப் படுகிறதோ அது வீணாகப் படுகிறது. வீடுகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் தண்ணீர், விவசாயப் பாசனத்துக்கான தண்ணீர் - எதெல்லாம் குறவைக உள்ளதோ, எதற்கு அடிதடி நடக்கிறது, அதற்கு ஒரு விலை இருக்கவேண்டும். அந்த விலை எவ்வளவு குறவைக இருக்கவேண்டும் என்று தீர்மானித்துக் கொள்ளலாம்.

அடுத்து என்ன, சுவாசிக்கும் காற்றுக்கு விலை வகைக்க வேண்டுமா என்று கேட்டால், இப்பொழுதகைக்குத் தவேகையில்லை என்று சொல்லலாம். அவ்வளவு பற்றாக குறை கிடையாது அங்கே.

நகரங்களில் வீடுகளுக்குக் கிடகைக்கும் தண்ணீர் வீணாவதைத் தடுப்பது, விவசாயப் பகுதிகளுக்குத் தேவையான நீரான ஏரிகள், குளங்கள், கம்மாய்களில் சேர்த்து வைப்பது, நிலத்தடி நீர் அழிந்துவிடாமல், குறைந்துவிடாமல் காப்பது - இவையெல்லாம் தடுப்பதற்கு மத்திய அரசு சீரிய கொள்கை ஒன்றை வகுத்து, அதை அனைவரையும் ஏற்கச் செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் விவசாய நிலங்கள் இருந்தாலும், நல்ல விதை இருந்தாலும், மழை இல்லாத காலங்களில் தேவையான உணவை விளைவிக்க முடியாது.

(8) விதைகள், மரபியல் மாற்றங்கள்

மான்சாந்தோ போன்ற நிறுவனங்கள் மரபியல் மாற்றிய விதைகளை (**Transgenic Seeds - Genetically Modified Seeds - GM**) உருவாக்கியுள்ளன. இயற்கையிலேயே ஓரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஆனால் மாறுபட்ட இயல்புகளைக் கொண்ட தாவர வகைகளிடையே ஒட்டு ஏற்பட்டு புதுரகச் செடிகள் உருவாகி வந்துள்ளன. இதையே மனிதர்கள் கண்டறிந்து பலவற்றுக்கு ரகச் செடிகளை 'ஓட்டி' (அதாவது ஒன்றின் மகரந்தத்தை மற்றதன் பூவுடன் சேரச் செய்து) தமக்குத் தேவையான ரகங்களை உருவாக்கிவந்துள்ளனர். ஆனால் செயற்கை மரபியல் மாற்று என்பது விதைகளின் பி.என்.ஏவை மாற்றுவதன் மூலம் நடப்பெறுகிறது. இத்தகைய மாற்றத்தால் விளைந்த பயிரை உட்கொள்வதால் அல்லது அணிவதால் மனிதனுக்கு எந்தவகையில் நன்மை, தீமை ஏற்படும் என்பது முற்றிலுமாகக் கண்டறியப்படாத ஒன்று.

ஆனாலும் சிலவகைத் தாவரங்களைத் தாக்கும் நோய்களைத் தடுக்க, விளைச்சலைப் பெருக்க, மரபியல் மாற்றம் செய்யப்பட்ட விதைகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். பல நாடுகளில் மரபியல் மாற்றப்பட்ட உணவுப் பொருள்கள் விற்பது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால் மரபியல் மாற்றப்பட்ட பருத்தியைத் தடை செய்ததில்லை.

மாண் சாந்தோ நிறுவனம் ட்ரெமினேட்டர் விதகைள் என்ற புதிய வகை விதகைளையும் அறிமுகப் படுத்த விழைகிறது. இயல்பான விவசாயத்தில், ஒரு விவசாயி பயிரிட்டபிறகு, விளைச்சலின்போது அடகுத்த முறையினைப் பயிரிட்டத் தவையான விதகை நெல்லை

Written by

Wednesday, 09 July 2008 13:25 -

விளசைச்சலிலிருந்தே சமீபித்து எடுத்து வதைத்துக்கொள்வார். ஆனால் மான்சாந்தோ, கார்கில் போன்ற நிறுவனங்கள் ஓவ்வொருமுறையும் விவசாயி தங்களிடமிருந்தே விதகைளவை வாங்கவணேட்டும் என்று வற்புறுத்துகின்றன. இந்தியா போன்ற நாடுகளில் இதனை சட்டப்பிர்வமாக நிலைநாட்டுவது கடினம். (Piracy-யைத் தடுப்பதுபோலவே!) அங்குதான் ட்ரெமினடேட்டர் நுட்பம் அவர்களுக்கு உதவும். இதுவும் மரபியல் மாற்றல் முறைதான். ட்ரெமினடேட்டர் நுட்பம் புகுத்தப்பட்ட விதகைள் சட்டியாக வளரும்; காயோ கனியோ தானியமோ முளையாகும். ஆனால் அதிலிருந்து கிடகைக்கும் விதகைள் மறேக்கொண்டு ஒரு சட்டியை வளரவகைக்கும் திறனற்றவை!

ஆக, விவசாயிகள் நினதைதாலும் விளசைச்சலில் இருந்து அடுத்த பாகம் விதகைகத் தவையான விதகைளவைச் சமீபிக்க முடியாது. மீண்டும் கார்கில், மான்சாந்தோவாக்குப் பணம் அழவணேட்டியதுதான்!

விவசாய ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களுக்கு என்று தவையை உள்ளது. இந்தியாவில் அரசு ஆராய்ச்சி மையங்கள், விவசாயப் பல்கலைக்கழகங்கள் ஆகியவை இதில் கவனம் செலுத்துகின்றன. ஆனால் கார்கில், மான்சாந்தோ போன்ற மாபெரும் நிறுவனங்கள் எதிர்பார்ப்பது இந்திய விவசாயிகளுக்கு ஏற்புடையதல்ல. உணவில் தன்னிறைவு அடையாத நமக்கு இது பெரும் நாசத்தை விளைவிக்கும்.

எனவே இந்தியாவைப் பொறுத்தமட்டில், மரபியல் மாற்றிய விதகைள், ட்ரெமினடேட்டர் விதகைள் ஆகியவற்றை முற்றிலுமாகத் தடைசெய்ய வணேட்டும் என்று தோன்றுகிறது.

(9) பிற பயிர்கள்

ஓர் ஏக்கரில் விளையும் உணவு விளைச்சலை அதிகப்படுத்துதினால் தானாகவே பல்வகை பிற பொருள்களை விளைவிக்க அதிகப்படியான இடங்கள் கிடைக்கும். பணப்பயிர்கள், பயோ டீ சலுக்குத் தவையான புங்கை, காட்டாமணக்கு ஆகியவற்றைப் பயிரிடலாம்.

அமெரிக்கா, தான் விளைவிக்கும் மக்காச் சோளத்தை எரிபொருளாக மாற்ற இருப்பதை கியூபாவின் பிடல் காஸ்ட்ரோ எதிர்த்திருக்கிறார். இதனால் உலகில் பலர் பட்டினி கிடப்பார்கள் என்கிறார். உலகில் உள்ளவர்கள் வயிறார் உணவு சாப்பிட அமெரிக்காவும் ஆஸ்திரேலியாவும் கதோதமையும் சோளமும் விளைவிக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது தவறு. நிறையை எகனாமிக் டமைஸ், உலகின் கதோதமை உற்பத்தி இந்த ஆண்டு குறைந்துள்ளது என்றும் இந்தியா ஆஸ்திரேலியா, அமெரிக்கா நாடுகளின் விளைச்சலை எதிர்பார்த்துக் கையேந்தவேண்டியுள்ளது என்றும் எழுதியுள்ளது திகிலதைத் தருகிறது.

இந்த நிலைக்கு நம்மை நாமே கொண்டுவந்துள்ளோம்.

பத்ரி

<http://poongaa.com/content/view/1455/1/>